
W E SRODĘ DNIA 3 LISTOPADA 1802

Z Wiednia d. 27. Października.

W niedzielę d. 24 t. m. była u dworu kompania, na której znajdował się W. Xzę Roslyski Konstantyn.

J. C. K. M. raczył generała Emanuela Schu-
stek, teraz w Bukowinie w stopniu brygadye-
ra stojącego, kawalera orderu wojskowego Ma-
ryi Teresy, który jeszcze w roku 1797 do go-
dności barona niemiecko dziedzicznych krajów
był wyniesiony, przez najtaskawszy wzgląd
na jego zastugi w ośmiatniej wojnie, także na
barona królestwa węgierskiego z uwolnieniem
od tacy najtaskawicy wynieść. — Kapitana
zaś Jana Mambilli, za jego znakomite czyny
w kampanii włoskiej, a osobliwie pod czas
opasania Ankony, zaszczycił J. C. K. M. naj-
taskawicy złotem medalem zastugi średniej
wielkości.

Stosownie do najwyższego J. C. K. M.
rozkazu, przez który najstarszy klasztor Be-
nedyktynów w Styryi w St. Lambrecht, dla
dobra religii, obyczajów i ćwiczenia młodzie-
ży, z wszystkimi jeszcze pozostałymi, daw-
niej do niego należącymi dobrami, przywroc-
ny został, takowy klasztor, w liczbie żyją-
cych jeszcze 51 zakonników, d. 4 t. m. iako

w dzień Imienien J. C. K. M. w przytomności
wyznaczonych do tego konsyliarzy gubernial-
nych i officyała dyecezanego, przystąpił do
obioru nowego opata, który iednomyślnie wy-
padł na zasłużonego Xdza Rekh, dziekana
Mariacelu. Nowy opat pozyskawszy najwyż-
sze potwierdzenie, został od kardynała Migace-
go w katedralnej kaplicy S. Szczepana na in-
fułata poświęcony.

D. 19 t. m. w Prezburgu odbyło się wspól-
ne posiedzenie seymu, na którym czytano
Królewskie rezolucye. D. 20 były prowinc-
yalne posiedzenia, a d. 21 pod przewodni-
ctwem Arcy Xcia Palatyna znowu wspólne,
po którym magnaty i stany naradzały się na
osobnych salach względem proźb o indygenat
węgierski.

Z Barcelony d. 14. Września.

Na dniu 11 b. m. Król Jmć Hiszpański,
Królowa Jmć i familia Królewska wraz z całym
dworem madryckim o godzinie 7 po południu
przybyli do naszego miasta. Miasto to wspania-
łe z siebie, bardziey jeszcze przyozdobionym
zostało, gdyż od miesiąca przeszło przybra-
niem go zatrudniano się; całe było białe wy-
bite, a wszędzie bramy tryumfalne i napisy.

łosownie do okoliczności zamęścia widzieć się dały. Ludność miasta naszego zwyczajnie do 150,000 dusz wynosząca, dzisiaj do 300,000 powiększyła się, przez nadzwyczajny napływ cudzoziemców ze wszystkich części Europy, którzy chcą być świadkami zamęścia mającego się tu odprawić. Gdy Królestwo Jchmość zbliżali się do miasta odgłos pięciuset wystrzałów armatnych, powtorzony od artylerji na watach miasta, twierdzy i na okrętach bezustannie słyszeć się dawał aż do przybycia Królestwa Jchmość do pałacu dla nich przygotowanego. Królestwo Jchmość Hiszpańscy pokazali się wspaniałym suto złoconym powozie, mającym na wierzchu dyamentową koronę, i najprzedniejszymi sktami przyozdobionym. Z przodku powozu były dwa lwy w koło dyamentami obsadzone. Najznakomitsi kawalerowie ciągnęli powoz aż do pałacu. Szal Hiszpanow doszedł do najwyższego stopnia. Xiążęta Conti i Bourbon nie znajdowali się na tej uroczystości i oddalili się na wieś. Wczoraj Królestwo Jchmość z familią swoją i Księ Pokoju znajdowali się na mszy w kościele katedralnym. Kościół ten bardzo obszerny, lecz zupełnie gockiej budowy, cały był karmazynowym adamaszkim wybity; więcej niż 4000 świec paliło się w nim. Sławny trybunał inkwizycyi miał tam osobne przeznaczone dla siebie miejsce. Zgromadzenie ludu tak było wielkie, iż pomimo obszerności kościoła wielu ludzi życie utraciło. Fregata hiszpańska płynąca z Kartagenu wiezie million twardych piastrów przeznaczony na wydatki do mu królewskiego w czasie bawienia iego w Barcelonie. Na wieczorzach u Króla znajdować się można; puszczane tam bywają osoby w stroju francuzkim, byle tylko miały u boku szpadę.

Z Medyolanu d 7. Października.

Nasz vice prezydent przez wyrok swoy

zakazał pod karami przepisanimi ustawą d. 22 Grudnia 1801 sadzenia tytoniu, które iedynie za szczególnym pozwoleniem rządu nastąpić może. — Minister Wewnętrzny na mocy ustawy pod dniem 27 Lipca nakazał otworzyć przez miesiąc ieden Księgi obywatelskie zacząwszy od nowego urządzenia municypalności.

Dowiadujemy się z Liworna, że dnia 29 Września dwie fregaty francuzkie każda o 44 armatach wypłynęły z portu tego. Odwożone do Francyi załogę z Porto Ferrario, którą zaślą, ily wojska świeżo na tychże fregatach z Tułonu przybyłe. — Fregata angielska Cyclope mająca 20 armat i 120 ludzi zawinęła do Genui d. 5 b. m. po 22 dniowej podróży z Malty.

Z Bazylei d. 11. Października.

Obywatel Rapp otrzymawszy w Berniej zapewnienie, iż ile możności do odezwy pierwszego konsula stosować się będą, przybył tu, i niebawnie udał się do Paryża. W czasie iego krótkiego bawienia w mieście naszym goniec przywiozł mu depesze od rządow Berneńskich w których ciż oświadczały, iż nie mogą do pełnić tego co przyrzekli, gdyż wierzyć nie mogą, aby pierwszy konsul żądał koniecznie uskutecznienia urzędów iego odezwą objętych, i że dla tego umyślili prosto do niego się udać dla objaśnienia go o prawdziwym położeniu interesów w Szwaycaryi i przekonania o dobroci i sprawiedliwości sprawy powstałych kantonow. Obywatel Rapp po odebraniu tego gońca udał się zaraz w drogę do Paryża. Wreszcie widoczną jest rzeczą, iż kantony powstałe kierują się stosownie do odpowiedzi niżej tu położoney, w wielu nawet kantonach poaresztowano osoby rozrzucające odezwę pierwszego konsula. (Wiadomości z Lauzanny, które dziś powinny były przyyść, nie odebraliśmy.)

Oczekiwana z niecierpliwością odpowiedź

sejmu szwajcarskiego na Bonapartego odezwę jest w następujących wyrazach:

Ob. Pierwszy Konsulu! Odezwa, którą raczył do nas pod d. 8 Wendeniera wydać i przez ob. Rappa twoiego adjutanta przesłać, przybyła do nas na d. 6 Października. Dobrzeby było, Ob. Pierwszy Konsulu, gdybyś był wcześniej nasze pismo, któreśmy do Ciebie pod d. 30, p. m. posłali, odebrał. Zawiera ono wierny rys dzisiejszego stanu Szwajcaryi. Pozwol Ob. Konsulu, abyśmy Ci tu onego drugą jeszcze kopią przyłączyli, a tę racz przyjąć łaskawie. Ten rys przekona Cię, że poruszenia, które w Szwajcaryi teraz zaszły, nie są wcale skutkiem stronniczego ducha, że narod szwajcarski nie ma innego celu, oprócz uzyskania tego prawa, którego się domaga, to jest: ażeby sobie nadał rząd tak główny, jak i kantonowy, stosowny do potrzeb i położenia kraju, tego to świętego i szacownego prawa, któreś Ty sam Ob. Pierwszy Konsulu *był łaskaw zapewnić mu lunewilskim traktatem*. Szwajcaryja byłaby się już dawno cieszyła pokojem, gdyby niektóre członki helweckiego rządu; te ciemne meralizyki poradziły się były prawdziwego stanu interesów, nie zatrudniając się uparczywie równie błędnemi jak i kosztownemi teorycznemi doświadczeniami. Gwałtowność, z jaką usiłowali, podbić sobie demokratyczne kantony; wojna domowa, którą rozpoczęli dla dopięcia celu swojego, a która z początku przeciwko małym kantonom, potem zaś przeciwko całej Szwajcaryi wymierzona została, nakoniec bezprzykładna dzikość, z jaką toczono tę wojnę, wzbudziły sprawiedliwie powszechne nieukontentowanie, i mocne przedsięwzięcie zrzucenia tego tak nieznośnego iarzma. Nie są to więc, Ob. Pierwszy Konsulu, czynności partyi, ale to jest święta sprawa ludzko-

ści, i powszechne życzenie całego narodu; ona nadała nam władzę, i przepisała instrukcyę, słowem są to życzenia całego narodu, któryś Ty chciał wolnym uczynić, a który przeciwko twoim chęciom spodłony i zaburzony został. Z tem wszystkiem śmiało Ci zaręczamy, że ten narod, nie nadużył wolności, o którą się dobił. Szwajcaryja niczego więcej nie żąda, jak tylko odzyskania pokoju, w którymby pod cieniem opieki łagodnego i sprawiedliwego rządu każdy mieszkaniec Szwajcaryi mógł swobodnie swojej własności używać. Many nadzieję, że osiągniemy ten cel iłtony wszelkiego towarzyskiego porządku, skoro nasze chęci i usiłowania *niezna dą żadney przeszkody*. Ob. Pierwszy Konsulu! Cała Europa z podziwieniem widzi w Tobie naczelnika państwa i mocarstwa, które powinno bez przeszkody stosownie do twych zamysłów dążyć ku dobru ludzkości. Zapewnia nas twój ślachtetny sposób myślenia, że nieużyjesz twej potęgi przeciw ludowi, który jedynie tego sobie życzy, czegoś mu się spodziewać nakazał, i niechce nic więcej, tylko do czego Ty sam go umocowałeś. Przenikniony wieczną wdzięcznością narod szwajcarski obroci ku temu wszystkie usiłowania swoje, ażeby sobie zastąpił na życzliwość rządu francuzkiego i wypełniał wszystkie te obowiązki, które nań wkłada chęć utrzymania dobrego sąsiedztwa. Dan w Szwitz d. 8 Października 1802.

Zostaliśmy zna powinniejszem uszanowaniem Obywatelu Pierwszy Konsulu, Depulowani se, muszwajcarskiego.

Z Ratyzbony d. 15. Października.

Już Brandeburg, Bawaryja, Wirtemberg, Hefenkassel i Arcykanclerz oświadczyli się za nowym planem wynadgrożeń, można go już więc iako za przyjęty uważać. Dał iednak arcykanclerz obszerne tłumaczenie się względem

cywilney posiadłości i innych przedmiotów, a naybardziej wnosi, ażeby przed wszystkimi innemi rzeczami zatrudniono się losem duchowieństwa i urzędników krajów sekularyzowanych.

Królewsko Szwedzki pomorski poseł, podał w przeszły poniedziałek

R E S K R Y P T

Króla Jmć Szwedzkiego do posta iego w Ratyzbonie datowany pod d. 14 Września 1802 w Drottningholm.

"Troskliwość Króla Jmć Szwedzkiego jako Xcia i członka Rzeszy niemieckiej, o utrzymanie spokojności i ustaw tego narodu, okazywała się we wszelkich zdarzeniach. Król Jmć Szwedzki nie może i teraz być obojętnym na to, ażeby podany plan wynadgrożeń ieszcze przed zamienieniem go w prawo, i przyjęciem od Cesarza i Rzeszy, miał być po niektórych miejscach zbroyną ręką nskuteczniwym. Życzytby owszem Król Jmć Szwedzki, ażeby te wojskowe zaiazy, aczkolwiek one są za tymczasowe uważane, nie miały wpływu na prawne przyznania wynadgrożeń; i wolałby raczey widzieć, ażeby przepisany ustawami porządek i w tey nawet okoliczności mógł być zachowanym, ponieważ to nietylko by się przyłożyło do ustalenia w Rzeszy przywroczonego szczęśliwie pokoju, ale nawet stałoby się rękomyją nabywcom większey pewności przyszłego posiadania nowo nabytych krajów. Gdy więc Król Jmć swoje myśli względem tak ważnego przedmiotu oświadcza, chce razem zwrócić uwagę szanownych współstanow, na takowe środki i zabiegi, któreby w dzisiejszych okolicznościach mogły być przedsięwzięte, dla przeszkodzenia nadal, ażeby podobne i przez zbieg okoliczności wśliznione wybożenia, za przy-

kład brane nie były, i konstytucyi rzeskiej niezaginionych ran nie zadawaly.,"

Tuteyszy poseł Roslyyski przystąpił do nowego planu wynadgrożeń, oraz odebrał zlecenie przyzwalania na wszystko, co z Paryża nadeydzie.

Ministrowie francuzki i roslyyski podali d. 13 deputacyi notę objaśniającą 11 artykuł planu wynadgrożeń, ażeby pretensye z dobr i krajów Francyi utapiionych przeniesione na dobra prawego brzegu Renu, jako nayspieszniej podawane były, a jeżeli które w przeciągu roku podane nie będą, tedy za niebyłe ogłoszone być mają. Deputacya jest proszona o jak naysprędsze wydanie konkluzum względem nowego planu wynadgrożeń.

Przeciwno nowemu planowi wynadgrożeń już wiele przetożeń podano: nayznakomitsza z nich jest Elektora Hanowerskiego względem wielkich korzyści Bremie przyznanych, a szczególniey kraiu Vegesack, do którego Elektor Hanowerski prawo sobie rości.

Z Petersburga d. 5. Października.

D. 2 t. m. mieliśmy straszliwą burzę i nawalnicę, która trwała aż do ego rana. Szczęściem, że pęd iey nie był przeciw miastu, gdyż na ow czas doznałibymy byli zalewu, iakiego od lat 25 niebyło. Ztem wszystkiem chociaż wiatr dął od północy, Newa iednak do 7 stop się podniosła.

W czoray iako w rocznicę ustanowienia orderu S. Włodzimirza zebrała się kapituła, czego od dawnna nie było. Mianowano z tey okoliczności 74 nowych kawalerow. Kapituła ofiarowała J. Imp. Mci pierwszą klasę tegoż orderu, lecz Imp. Jmć go nieprzyjął, ponieważ (wyrzcił) ieszcze tyle zasług w państwie nie ołożył, ażeby na zaszczyt tego orderu zasłużył.

Dyrygujący senat po odebraniu ukazu przepisującego mu obowiązki, prawa i powinności, postanowił prosić Imperatora Jmć o pozwolenie, ażeby mógł stanąć przed Jego świętem obliczem dla oświadczenia mu najuniżeńszej wdzięczności za ndarowanie go przez pomieniony ukaz przywilejami, i za szczególniejszą ufność, którą go J. Imp. Mość zaszczycił raczył, i dla zapewnienia J. Imp. Mei, że będzie jak najgorliwiej swych obowiązków dopełniać w celu zasłużenia sobie na błogosławieństwo Boga, przychyłność Monarchy, i wdzięczność ludu. Minister sprawiedliwości oświadczył zatem senatowi, że J. Imp. Mość przyjął prozbę senatu i zalecił uwiadomić go, że żądania i chęci jego przyymie za samże skutek.

Wypis z listu z Petersburga pod d. 17.

Września.

Alexander I. wstąpił na tron z sercem i uczuciami, które usprawiedliwiły piękne nadzieje rossyjskiego narodu. W jego pierwszych oświadczeniach i czynnościach widziało nawet i najsłabsze oki, że Alexander wyobrażenia o swojej świętej godności i związkach z narodem połączył z mocnem przedsięwzięciem ustalenia ile możności bezpieczeństwa osob i własności; porządku w zatrudnieniach, orzeźwienia przemysłu i oświecenia. Na miejsce dworskiego przepychu nastąpiła ślacha proftota; oznaki uszanowania dla Monarchy i jego rodzeństwa, tak są określone, że wcale nie hańbią godności człowieka. Już po kilka razy swoje przedsięwzięcie oświadczył, że nigdy chłopow koronnych rozdarowywać nie będzie. W ogłoszeniu koronacyjnem oświadczył Alexander, czego przed tem nigdy nie bywało, że Monarcha rossyjski jest tylko zaawiającą intereffow swojego narodu, że to będzie dla niego świętym obowiązkiem, starać się o iego szczęście, iako o szczęście współludzi; że wszystkie stany iako członki i podpory wielkiego politycznego ciała, rowne mają prawo do szacunku i opieki swojego Monarchy. Wydano ukaz pozwalający chłopom koronnym kupować dobra ziemskie dla wolnego użycia swoich sił i talentow. Niedawno ten Monarcha zrobił krok ważny i znakomity dla tem lepszego uporządkowania intereffow państwa. Piotr W. stworzył nowe mecarstwo na północy, Katarzyna W. wzrastający narod łagodnemi obyczajami wykształciła i widziała już pierwsze kwiaty drzewa, które Piotr W. zaszczylił. Alexander przedsięwziął rząd narodowy podług potrzeb swojego dożyźwiającego ludu urządzić. D. 17. Września wydano odezwę przekonywającą najmocniej lud rossyjski, że Monarcha pragnie niezmiernie nad iego szczęściem, wzięwszy się za ręce z gieniuszem wieku. Widzi z ukontentowaniem przyjaciel ludzkości pomiędzy 8 ministrami iednego opiekującego się oświeceniem narodu, pod którego okiem edukacyjna kommissya trudni się głównemi przedmiotami tego wydziału. Członkami tej kommissyi są: Chitrow Czartoryski, Klinger, Seweryn Potocki, Fufs, i Osereczkowski. Co się tyczy ministrów w ogolności składają oni corocznie Imperatorowi rachunek ze sprawowania swoich urzędow; nadto są odpowiedzialnemi za ukazy, któreby na ich przełożenie wydane były. Dotych czas mógł nie jeden niesprawiedliwy projekt do ustawy podać, i ukryć się pod najwyższą Imperatorską powagą. Dziś Monarcha swoją wolą zabezpiecza przeciw nadużyciu. Senat stanowi, czyli minister swojego obowiązku dopełnia albo nie. To zostanie ogłoszone, a Imperator umawia się z ministrami względem dalszych środków. Senat połączy w sobie najwyższą magistraturę sądową, a

wyroki jego z podpisami senatorow będą drukowane. Nie ma on jednak żadnych bezśrednich związków z rządami guberskimi, ale obraca się do ministrów, od których ma żądać objaśnienia, i może domagać się go od nich przed skończeniem roku, jeżeli dostrzeże, że się nadużycia w jakowy wydział wśliznęły. Jeżeli odpowiedź ministra nie jest zaspokajająca, na ow czas senat obraca się do Monarchy. Senator tylko od senatu sądzony być może. Ministrowie mieć będą oznaczone dni w tygodniu, w których każdy mający im, co przelożyć do ich wydziału należącego, będzie do nich miał wolny przystęp.

Z Hagi d. 16. Września.

Wczoraj ciasto prawodawcze rozpoczęło zwyczajne posiedzenia.

Nowy rosyjski poseł hrabia Stakelberg przybył tu d. 12 t. m. a wczoraj miał wstępną audyencyą u dyrektoryatu, na którą wyjechał w przepysznym powozie z sutostroyną liberyą, i był z honorami wojskowymi przyjmowany. Potem oddał wizytę każdemu z dyrektorow i ministrów zagranicznym. Mieszka on w gościnnie *Marechal de Turenne*.

Bywszy kommandant Mastrychtu J. L. baron Wilken szef regimentu i J. Ad. Sztathudera rodem z Saxonii umarł w 87 roku życia swego w Mastrychcie, gdzie od czasu rewolucyi odbierał pensyą.

Słychać że ob. Bikner weydzie do dyrektoryatu.

Rzecz względem dziennika armii już się skończyła. Ob. Szymelpennik, który dawniej przypadkowo zjechał z J. Dumonsym i Daendelem w zamku Loo, wyjechał stąd do Paryża, skąd się na poselstwo do Londynu uda. Ob. Voss van Steenwyck będzie ambas-

sadorem w Paryżu. J. Dumonso i Daendels, już na swoje miejsca powrocili.

Papież mianując Xcia Ruspolego W. Ministrem maltańskim, posłał mu nader obszerny akt mianowania, w którym rozwodzi się nad nowym losem zakonu i wielkieni dlań zastugami Pawła I. i jego następcy Alexandra.

Ambassador francuzki jen. Andreosy dopiero w Grudniu do Londynu wyiedzie.

Dnia 19. Września.

Pomiędzy podróżującymi zauyduie się tu także sławny Anglik Kox, który dawniey szczęśliwą Szwaycaryą tak pięknie opisał.

Na Ceylanie wychodzi teraz gazeta angielska. Formalne obięcie Ceylanu na rzecz Anglii nastąpiło d. 22 Lutego.

Zaloga angielska w Malcie dostała ieszcze 6 mielięczną żywność.

P. Merry bawi się ciągle w Paryżu.

Mowią że Xżę Ruspoli mistrzostwa maltańskiego nie przyjął.

Do Batawii posłano kommissyą z 4 członkow i I sekretarza złożoną, która tam będzie sprawować rząd posredniczy. Ob. Pomana wychodzącego z dyrektoryatu przeznaczają na członka tej kommissyi, która na okręcie liniowym o 64 armatach popłynie.

Z Londynu d. 15. Października.

Do admirała Bickerton dowodzącego naszą flotą na śródziemnym morzu wysłano depesze, które tak były nagłe, że kuter żywnością ładowny musiał z niemi w godzinę odplynąć. Wszystkie woienne okręty, powracające z morza śródziemnego do Anglii, zatrzymane przy Gibraltarze. Czyniące się w Tulonie uzbroienia i położenie Malty, miały do tego dać powod. Pisma nasze mówią, że Dey algierski odstąpił Francyi dwóch portow, które przy atta-

kowaniu Egiptu wielkiby wagi były. Tymczasem mniemają, że Algier nie odstąpił Franzom tych portow, tylko im wyłącznie do nich zawiać pozwolił. Pani Bickertowa płynęła do swego męża na śródziemne morze.

Gazety nasze donoszą, że angielskie woyska w Malcie nietylko nowe mundury i żywność otrzymały, ale nadto wszystkim oficyerom maltańskiej załogi, będącym tu lub w Gibraltarze na urlopie, nakazano powrócić do Malty, co ma związek z wydanymi rozkazami do floty śródziemnego morza.

P. Jackson nowy poseł przy dworze berlińskim wyjechał na miejsce swego przeznaczenia.

Podług wiadomości z Ameryki urodzaj żyta jest w gorzyskich okolicach 7 częścią, a w nizinach 3cią częścią mniejszy od innych at.

Pomiędzy Maratami panuje wewnętrzna wojna; dwóch ludzi ubiega się o rzady kraju. Mowią, że kompania indyjska miesza się do tej wojny, i już woyska iey stanęły na granicy Maratow.

Król kazał dla Xżny Wirtemberski w Worszefer przepyszny serwis z porcelany chińskiej robić.

P. Wiliam i Pani Hamilton bawią się często łowieniem ryb na Tamizie, a lord Nelson zawsze im towarzyszy.

Na Jamayce zwolniła żołącowa gorączka.

Słychać, iż bank od nowego roku 1803 wszystkie banknoty aa i f. szt. wykupi gotowem i pieniądźmi.

P. Pitt używa teraz kąpieli w Bat.

Z Paryża d. 15. Października.

Na mocy konsularnego wyroku będzie u-

stanowiona gwardya municypalna z 180 iazdy i 2154 piechoty przeznaczona na usługi miasta Paryża. Piechota będzie składać 2 regimenta, z których jeden w portach i wielkich rogatkach, 2gi zaś wewnątrz miasta stać będzie. Nikt do tej gwardyi weyśdź nie może, ieżeli 5 kampaniy nie odbył. Żołąd iey wynosi na rok 1,263,000 franków, a żołąd iazdy 266,100 frankow. Piechota ma 2 szefow brygady, z których każdy ma pensyi 10,000 frank. Piechota będzie należeć do woyska liniowego, a na guzikach mieć będzie napis: *Płatna gwardya paryzka*. Pierwszy konsul mianuje w niej wszystkich oficyerów, a miasto przyymie na siebie koszta. Ta gwardya będzie ieszcze odprawiać służbę przy teatrach, będzie dzień, noc patrolować i śledzić kontrabandzistow, słowem odprawiać służbę bywszych Guets à piet et à cheval.

Opłata od przywozu bawełny lewanckiey ma bydź na dale 1 frank podwyższona. Od przywozu z zagranicy broni, potrzeba płacić po 100 frankow od centnara. Kupieckie okręty które na rzecz Hiszpanii zbudowane były, muszą po 15 franków od kaźdey beczki zapłacić.

Prefekt Leskallyer z Gwadelupy pisze do ministra marynarki pod d. 6. Sierpnia że Lakros wygnany dawniey od buntownikow z wyspy został na powrot przyięty w pośród okrzykow: Niech żyje Lakros, w pośród illuminacyy, serenad i t. d. iako ieneralny zawiadowca tej wyspy. Lakros równie iak i Ryszpans wydali odezwę względem dawniejszych rozruchów.

Przed kilku dniami po nayznaczniejszych gościnniach była ścista rewizya tak w mieście iak i na przedmieściach.

W Turynie będzie założona giełda kupiecka.

W czasie reprezentacyi wesela Figara w

Lionie wypadła petarda mająca w sobie pół funta prochu i pękła z wielkim przestraszeniem wszystkich. Za odkrycie autora tej sztuki obiecano 3000 franków.

Z Lauzanny donoszą, że na żądanie ministra francuzkiego rozstawiono znaki (signale) aż do Versoix, dla uwiadomienia 4000 wojsk francuzkich w Versoix gdyby wypadła potrzeba ich wkroczenia do Szwaycaryi.

Xzę następca Saskoweymarski był w Bordach 21 wystrzałami z armat witany, a z przyczyny z pokrewienia jego z domem pruskim dano sławną kommedyą *Le Meunier sans souci* (Młynarz bez trosk) i igrzysko wodne na 12 gondolach. Gdy czas przyszedł tego igrzyska prefekt z władzami ndali się po Xcia do pałacu. Załoga odprawiła ćwiczenia wojenne nad brzegiem Garonny, a Xzę przy odgłosie muzyki ianczarskiej wsiadł do gondolę, w której 12 murzynow wiosłami robilo.

Na ostatniej audyencyi, którą Pani Bonapartowa w St. Cloud dawała, znajdowało się więcej 120 dam, między którymi było wiele Angielek i Roslyanek suto postroionych w kleynoty. Taką audyencyą będzie Pani Bonapartowa dawać d. 18 każdego miesiąca.

W okolicach grawelskich blisko Nantu pożar 6 dniowy przeszło 100 morgow lasu w perzynę obrocil.

Monitor mieści w sobie mnostwo urzędzeń jenerała Leklerka, ściągających się do wewnętrznego urzędzenia wyspy St. Domingi. Gdy porty tej osady wymagają prędkiey poliprawy, zatem od 1 Termidora wszystkie przybywające okręty muszą płacić 80 cent (40 gr. pol.) od każdej beczki, a jeżeli są bez ładunku połowę. Nałożony dawniey podatek wojenny 1,954,000 fr. na miasta Kap, twierdzę Liberté, port Republikancki, Jakmel, Jeremiasz, Kay, i wwsoc Zolwioiw będzie następującym sposo-

bem rozłożony. Od centnara kawy 3. fr. 33 centymy, od cukru białego 3 fr. 33 cent.; od cukru surowego 1 fr. 67 cent.; od bawełny 7 fr. 50 cent.; od funta Indygo 20 cent.; od drzewa Kampeszu i wszelkiego gatunku drzew farbierskich po 3 fr.; od 1000 funtow syropu 10; od beczki ratafi 15 fr., od centnara gumy *Goujac* 3 fr.; od kakao 2 fr. 50 cent.; od kaffyi 1 fr. 67 cent. i t. d.; wszystkie zaś niewymienione w rozkazie towary zapłacą po 5 od 18 wartości; ale towary z francuzkich rektodzielni przychodzące nie podlegają opłacie. Twierdza republikancka będzie się odrad zwał twierdzą Debella, a twierdza Crete à Pierrot twierdzą Hardego od imion tych jenerałów, inne twierdze podobnie. Gdy sąd odwoławczy w połnocnym departamencie ustanowiony został, kommissarz rządowy miał mowę, w której między innym wyraził: "Jakiemuż boztwu mamy dziękować za tyle dobrodzieystw, powiedzcie mi Francuzi, którzy mię teraz słyszycie? W rysach które tu wam odmaluję, poznacie tego, który iako zgi Annibal lub zgi Karol W. przywrócił dawne państwo Gallow, który napola Marengo przy był, uyrzał i zwycięzył &c. Religia katolicka jest jedyna, której na St. Domingo dozwolono publicznych obrządków. Niedziela jest dniem odpoczynku. Imiona dni idą podług dawnego kalendarza, narodowe jednak uroczystości są obchodzone podług kalendarza republikańskiego. Mianowano 2 wikaryuszow (namiestników) apostołskich na St. Domingo. Jenerał Leklerk chwali gorliwość jenerała Desalina okazaną w rozbraianiu Murzynów. Kupcy bordeńscy napisali z podziękowaniem do jenerała Leklerka za tak śpieszne ukończenie wojny na St. Domingo, i polecając jego opiece swój handel.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRODĘ DNIA 3 LISTOPADA 1802.

Wiadomości tyczące się nauk, nowych wynalazków i t. d.

Pewny dziennik francuzki, napisał o sławnym w Krolowcu filozofie, co następuje: „Prawda: że ciemność pism Kanta, przyłożyła się najwięcej do sławy jego. Miano go za głębokiego, bo go zgadywać trzeba było; ale kiedy autor, którego zgadywać trzeba, zaoftrza dowiedzieć kilku ciekawych, można też powiedzieć: iż odstręcza większą część czytelników. Jeżeli filozofia, ma w celu jasność i ożywiłość, o czym nikt nie wątpi, coż byż może mniej filozoficznego, jak ciemność &c.

Wybaczyć należy wielkim mężom, kiedy są nieco osobliwemi; jak n. p. d'Anville, który w pieśniach Homera i Wirgiliusza, geograficznych tylko szukał wiadomości, nie zważając wcale na piękność wymowy i poezyi. Swoją jedynie nauką zajęty, inne mniej znał rzeczy, wyższy od owych uniwersalistów, którzy w niemianiu swoim, wszystko wiedzą, a w istocie nie gruntownie nie umieją. Wielki ten Geograf, dochodził najmniejszych szczegółów swej umiejętności, z taką dokładnością, iż bez przekonywających dowodów, nie nie napisał. Z tą owa dokładnością, która wszystkich zadziwiła. Francuz pewny, który niedawno powrócił z Egiptu, pisze: „Uczony ten mąż, ciągnął był przedmiotem szacunku naszego. Z taką dokładnością oznaczył położenie dawnych miast i wiosek i bieg kanałów w kraiu, gdzie nigdy nie postać, żeśmy w najwyższym stopniu byli zadziwieni. „

Dekada filozoficzna, wspominając katalog książek, na ostatnim, iarmarku w Lipsku będących, wyraziła. „Wątpimy: ażeby,

pomimo zhytniej płodności naszych francuzkich autorów, więcej z pod pras naszych dzieł wyszło, jak w Niemczech od Września 1801 roku do Wielkieynocy 1802. Przyczyną tego jest: iż w Niemczech więcej jest czytających jak we Francyi; bo w kraiu tym, nie doszli jeszcze do owego stopnia sytości i niesprawiedliwości, na którym wszystko, co się wydaie byż umiejętnością, a szczególnie filozofią, sprawuje odrazę lub bojaźń. Niemcy — dowodzą to ich księgi — szanują jeszcze nauki, piękne kunszta, filozofią!... Chwała niech będzie narodowi niemieckiemu!

Wydział galwaniczny Akademii umiejętności w Turynie, zrobił nader ważne doświadczenie na trupie jednego mężczyzny świętego dnia 1. dopełniczego. Oto są cenniejsze wypadki tego doświadczenia.

„Gdy przewodnika od jednego wierzchu maszyny galwanicznej włożono wewnątrz ucha odwilżonego Solucją *Solanu ammoniakalnego* (Murias Ammoniac), a przewodnika drugiego wierzchu w drugie ucho, dostrzeżono bardzo mocnych ściągań we wszystkich muszkulach twarzy. Lecz nadewszystko ściąganie muszkulow dolney szczęki było tak silne, iż w odległości kilku stop czekać zębami słyszc się dało. Te same doświadczenia czynione za pomocą kolumny galwanicznej na mleczu pacierzowym, na wielkich sucho-żyłach (nervus) równie iako i na piersiach odwilżonych tą samą Solucją, okazały bardzo mocne wstrząśnienia w całym ciełe, i tak gwałtowne bicie serca nastąpiło, iż przyłożoney ręce do najodleglejszego żebra dało się wyraźnie uczuć. Uważano także, iak powietrze przez usta gwałtownie

wchodziło i wychodziło z niejakim świsaniem. Po otwarciu pierśi spostrzegano jeszcze bicie serca przez nieaki czas, a gdy to ustawało, wzbudzano je znowu przez łańcuch spółkujący między dwoma wierzchami kolumny galwanicznej. Te same doświadczenia czynione były z innymi częściami ciała, iako to z oczami, kadržem, wnętrzościami &c.

P. Polt w Bedfordzie w hrabstwie nortumberlandzkim uracił był nogę. To przymusiło go do pomyślenia o iak naywygodniejszy kunsztowney nodze, i wynalazł taką iż ią wielu lekarzow pochwalilo. Można nią wszystkie prawie poruszenia naturalney nogi naśladować, ponieważ składa się z nader lekkich materyałow; można siedzieć, chodzić, klęczeć, witać, wciągać i zdeymować boty, i kilka mil nyśdź pieszo bez naymniejszey przykrości.

Maryano Bovi, sławny kopersztycharz w Londynie, wynalazł sposob sztychowania z naydokładniejszą wyraźnością i pięknoscia na atlasie, axanicie, muslinie, materyach ba wełnianych &c. tak, iż je można prac bez naruszenia sztychu, i używać na sofy, kanapy, krzesła, firanki, transparenty, zasłony komin-kowe &c. Piękność jego przewyższa nayozdobniejsze hafty, a nawet może bydź użyte do sztychowania kobiercow.

Emigrant Etyenn bawiący się w Londynie wynalazł sposob oczyszczenia niełopadu ludzkiego od wszelkiego nieprzyjemnego zapachu, i obracania go na proszek, który tym sposobem przyrządzony daleko lepiej sprawia grunta nizeli wszystkie inne nawozy.

Ob. Tylorver w Paryżu wynalazł piec, który *Fumivoso* nazwał. Skład tego pieca jest bardzo prosty; trawi on dym, bardzo oszczędza drwa, i tylko raz na dzień potrzeba w nim palić.

Ob. Argaud w Genewie, wynalazł nowy gatunek lampy, na oświecenie ulic.

Ob. Olivier w Paryżu, odkrył nowy sposob malowania na fajansie i polewaney glinie, co do napisow przezwisk ulic i numerowania domow służyć może.

Ob. Barue z Nimes, otrzymał przywilej na nowe urządzenie naczyń do dyfetylowania wodka.

Ob. Amavet, wymyślił sposob zabezpieczenia wszelkiego gatunku powozow od wywrotu.

Minister Chaptal, zlecił trzem uczonym: OOb. Mongolfier, Molard, i Bardel, członkom rady wynalazkow: ażeby jego sposob bielenia i prania, działaniem pary, wydoskonaliłi. Ob. Bardel, zdał już w tey mierze rapport. Zrobił on machinę różniącą się od wynalezioney przez ministra, para nie działa prosto na rzeczy do bielenia, lecz prowadzona jest rurą w gore i potem iako rosa spada na nie, zbiera się wrescie na dole i znowu iako para wznosi.

P. Carwright, okazał plug wyorywający z lub z brzozy do razu. Już ten plug zaprowadzony jest po dobrach królewskich.

CENA ZBOZ

Na targu w Krakowie d. 2. Listopada 1802.

Na Bankocetie.

Korzec Pszenicy	- - -	zł. pol.	32 do 36.
— Żyta	- - -	- - -	25 — 26.
— Jęczmienia	- - -	- - -	18 — 20.
— Owsa	- - -	- - -	12 — 13.
— Groch	- - -	- - -	25 — 27.
— Kalfy jaglanej	- - -	- - -	40 — 44.

W Wiedniu d. 23. Października.

Meca wynosząca 15 najzłych garcy:

— Pszenicy	- - -	zł. pol.	19 do 28.
— Żyta	- - -	- - -	16½ — 22.
— Jęczmienia	- - -	- - -	15 — 19.
— Owsa	- - -	- - -	9 — 13.

W Brynie d. 22. Października.

Meca Pszenicy	- - -	zł. pol.	20 do 24.
— Żyta	- - -	- - -	18 — 20.
— Jęczmienia	- - -	- - -	13 — 14.
— Owsa	- - -	- - -	11 — 13.
— Prosa	- - -	- - -	20 — 22.

W Gdańsku d. 16. Października.

Szefel czyli pół korca najlezego w monecie pruskiej:

— Pszenica	- - -	zł. pol.	13 do 17½.
— Żyto	- - -	- - -	11 — 12.
— Jęczmień	- - -	- - -	5½ — 8.
— Owies	- - -	- - -	4½ — 5½.

DONIESIENIA.

W Krakowie w Drukarni Jana Maia wyszła z druku: *Mowa na otwarciu ćwiczeń nauuczycielskich i katechicznych przez Kazimierza Wohleil, jeneralnego Inspektora Cesarzsko-Królewskich Szkół Narodowych Zachodnio-galicyskich, miana w Krakowie d. 5. Stycznia 1802. w niemieckim i polskim ięzyku. Zawierająca w sobie: 152e. jak się dzielą szkoły*

narodowe; 2ta. Czego się dzieci w każdym tych szkół wydziale uczą; 3^{ci}. Kto uczy; 4te. Czego się najszczególniej przez tę naukę dopiąć usiłuje; 5te. Jaki jest cel; 6te. Jakich się z tych szkół oczekiwać ma owoców; 7me. Przez dopięcie zamierzonego kresu, zastąpię stan nauczycielski na łaskę Najwłaśniejszego Monarchy i na opiekę wysokiego rządu.— Ta Mowa kosztuje zł. pol. 1 — 18 gr.

Xięgarnia tegoż przymmie prenumeratę na Dziennik następujący:

Prospekt do Dziennika, Ekonomicznego Zamoyskiego.

Gospodarstwo, to jedyny źródło bogactw naszego kraju, z żalem dotąd zupełnie prawie jest zaniedbane; gdy inne narody przy niezmiernych manufakturach, rękodzielnictwach, i handlu, zwróciły baczną uwagę na ekonomikę. Ustanowiły rozmaite towarzystwa ekonomiczne; nadgradzają sobie godne wynalazki, i o pierwszeństwo w zawody wędzą się w teży; słowem do wysokiego już stopnia posunęli swe gospodarstwo. U nas przesydy i wdriet do gospodarstwa, zagredziły wszelką drogę wydoskonalenia onego: dziś iednak widzimy wielu właścicieli dóbr czynnie w ekonomiczne pracujących. Już nie wstydzają się jedni rozprawiać o Rolę, drudzy uścięją przesądzi, by nieodmienić coś z tego, jak oyciec lub dziad gospodarował, uznawszy: że jak inne umiejętności, tak i ekonomika nieustannego udoskonalenia potrzebuje. Już wielu obywateli, w przemyśle i biegłości swojej, i w źródle rozmaitych dzieł tak krajowych jako zagranicznych, szukają poprawy swego gospodarstwa. Lecz przy zatrudnieniach gospodarskich, nie mając dosyć czasu, zbierać wszystkie dzieła ekonomiczne, przebiegac i cenic one, razem doświadczać, stosować do swoich gruntów, i przemysłem swoim udoskonalać gospodarstwo; zbić oraz przesady, i mieć stałość w niezrażeniu się, czynienia dalszych doświadczeń, gdy iedno nieuda się: przeto niżypodpisany, mając szczególniej za cel przysługę krajową, postanowił w towarzystwie dobranym sobie, wydawać pismo peryodyczne ekonomiczne pod tytułem:

Dziennik Ekonomiczny Zamoyski.

To dzieło, będąc zbiorem rozmaitych wiadomości i doświadczeń gospodarskich, może być użyteczne publiczności. Szczególniej zaś ma nadzieję niżypodpisany, iż takowy, wraz z jego kompanią postępek, zachęci publiczność do uformowania formalnego towarzystwa patryjotyczno-ekonomicznego, które w wielkiej liczbie, więcej doświadczeni, więcej publiczney ufności, a zatem i na wysokim stopniu gospodarstwo naszego kraju postawić może. Sposób jak, i gdzie to towarzystwo uformować się będzie mogło, oraz dobrowolne powinności onego, pierwszy Numer Dziennika doskonale opisze.

Ten Dziennik wydawac się zacznie od nowego roku 1833 i na końcu każdego miesiąca wychodzić będzie iedną książką od 6 do 7 arkuszy z kopersztychami, gdzie tylko potrzeba onych dla objaśnienia nauki zarzdy. Podzielony będzie na cztery części.

Pierwsza część zajmie naukę ekonomiczną, w systematycznym związku ułożoną; to jest: O ziemi wogólnosci. O iey naturalnych własnościach. O rozmaitych sposobach, naprawy i uprawy oney. O rolnictwie w szczególności. O łakach samorodnych i kunsztowych. O ogrodach, sadach, chmielnikach, lasach &c. O chowaniu bydła, koni, owiec, wieprzy, drobiu i t. d. O patyce. O stawach, sadzawkach. O gospodarstwie rybnym &c.

W drugiej części Technologii ekonomiczna traktować się będzie; i to jest: o przerabianiu wszelakich produktów na zysk i użytek gospodarzy.

W trzeciej części podawac się będą uwiadomienia o różnych sposobach gospodarstwa zagranicznych narodów, z uwagami, gdzie którego w kraju naszym pożytecznie użyć można. Dalej opisywac się będą nowe doświadczenia, wynalazki gospodarskie, tak krajowe jako zagranie na, ich skutki i pożytki. Naostatek podawac się będą w tey części dziennika, rozmaite i łatwe projekta, stosownie do poprawy i wydoskonalenia krajowego gospodarstwa.

Czwarta część zawierac w sobie będzie, Mechanizm i Budownictwo wieyskie; to jest: o różnych narzędziach i machinach w gospodarstwie potrzebnych, o młynach, tartakach, siewczkarniach. O stawianiu wygodnych folwarków, stodół, szpiechlerzy, stajen, obor i t. d. z objaśnieniem na figurach.

Aby jak naywięcej osób z niniejszego Dziennika korzystaó mogło, cena za prenumeratę pomierna 40 zł. pol. rocznie stanowi się, która półrocznemi ratami przyymowaną

będzie. Z pocztą zaś 56 zł. pol. kosztować będzie. Na wszystkich pocztantach prenumerować można, z umowieniem oddzielnej za to nadrody.

Chcący prenumerować na to pismo, raczą wcześniej zgłaszać się, by wzięto Listopada r. b. w iedzieć można wielość exemplarzy, z pod prasy wychodzących miłących.

B. Kukolnik, Fizyki, Historji, i Nauk ekonomicznych publiczny Professor.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Józefowi Rylskiemu: że Pan Ignacy Benz u sąłow tych — o wymazanie z Xiąz ziemian-skich resztującego za część dóbr Mostki szacunku 7000 zł. pol. jako już zapłaconego i o powrocenie czyli skafowanie skryptu na tę sumnę wydanego — żatobę na niego podać, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosit.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie Pan obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdnie się, otemuż adwokata tuteyszego P. Bena, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postano wili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej, rozpoczenie się i ukonczony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w Ces. Krolew. sądach tuteyszych dnia 4 Grudnia 1802 o godzinie 9 zrana sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najskuteczniejsie osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą mogącą samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać być winien.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronensfels.

Chrasliński.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 14. Września 1802.

Elsner

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Eligiuszowi Prażmowskiemu i Salomei z Włobanowskich młotkoni: że P. Kazimierz Borowski u sądow tych — o zapłacenie sumny 7333 zł. pol. z prociwem i kosztem prawnym — żatobę na nich podać, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosit.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie PP. obżałowani zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdnie się, otemuż adwokata tuteyszego P. Zarzecckiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sąłowej rozpoczenie się i ukonczony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w przeciągu 9 dni w C. K. Sądach tuteyszych sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najskuteczniejsie osądzą, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Krakowskich Galicyi Zachod.

W Krakowie dnia 4. Września 1802 roku.

Elsner.

W Drukarni Jana Maja w Krakowie wyszedł: Kalendarzyk dla Pięć Pięknę na rok 1803 Zawierający w sobie dowcipne Zagadki wierszem i zabawne Anekdoty prozą. Ten Kalendarzyk na pięknym papierze drukowany kosztuje, dla ciepła 24 gr. wynoszącego, w papier oprawny zł. pol. 2. W lepszych zaś oprawach jest na różne ceny.

W teyże Drukarni wyddzie wkrótce zwyczajny Kalendarzyk Kieszonkowy, czyli Polityczny na rok 1803.